

donderdag 3 juli

Proefwerken achter de rug ...school klaar!! Yes, we gaan naar Athene. Dat was de algemene stemming bij de jongens.

Na de nodige vertraging uiteindelijk bij de incheck balie van Lufthansa aangekomen. Bij de leiding toch nog wat onrust te bespeuren of ons reisbureau alles goed geregeld zou hebben en de papa's en mama's nog wat onrustig, omdat hun kroost voor 10 dagen van huis weg gaat.

Het inchecken duurde even, maar des te sneller gingen we door de douane. Er was niet heel veel tijd over om te shoppen, binnen een half uur konden we aan boord. Ons vliegtuig vertrok weliswaar gelijk met die van Eric, maar wij moesten langer wachten bij de tussenstop. Uiteindelijk zou het betekenen dat het vliegtuig wat over Frankfurt vloog zo'n 50 minuten eerder aan zou komen. De vlucht is verder prima verlopen, althans dan praat ik over de Munchen vlucht.

Even een potje kaarten op Frankfurt

Aangekomen op vliegveld Athene zien we de hele groep van het andere vliegtuig zitten. Haastige spoed is zelden goed.....Eric is zijn koffer kwijt. Gelukkig is ie er zelf nogal rustig onder!! Nergens te vinden natuurlijk, briefje mee en dan toch maar naar het hotel met zijn allen. Onze Griekse vriend staat ons bij de uitgang al op te wachten. We groeten elkaar en krijgen het wedstrijdschema in de hand. Tsja, het is natuurlijk anders als gepland, we zijn tenslotte in Griekenland. We spelen voor het gemak met 2 teams mee in het eerste toernooi ('92-'93). Morgenochtend spelen we de eerste wedstrijd tegen elkaar. Een goede opwarmer en zo kunnen we gelijk wennen aan het zwembad. Rond 9 uur nog even een behoorlijke maaltijd naar binnen gewerkt en uiteindelijk rond 11 uur op de kamers. De eerste dag zit erop.

vrijdag 4 juli

Rond 7.15 uur ga ik op pad langs de kamers om iedereen te wekken. Slaperige hoofdjes steken om de hoek van de deur. Echt een lange nacht is het natuurlijk niet geweest, aan de andere kant is dat het leven hier en moeten ze er maar snel aan wennen dat ze hier wat later eten en dus ook later slapen. Om kwart voor 8 schuift iedereen aan de ontbijt tafel. Echt een uitgebreid ontbijt is het niet, maar we doen het er maar mee. We gaan ons klaarmaken voor de eerste wedstrijd. We gaan rond half 9 een stukje met de bus richting metro. Het is toch wel nog zo'n drie kwartier rijden om bij het zwembad te komen. Het weer is natuurlijk prachtig, maar de zon te fel voor onze veelal blanke huid. Er wordt dus flink gesmeerd. Na een korte voorbespreking gaan de jongens inzwaaien bij Peetie. Rond half 11 spelen we allemaal dan onze eerste wedstrijd.

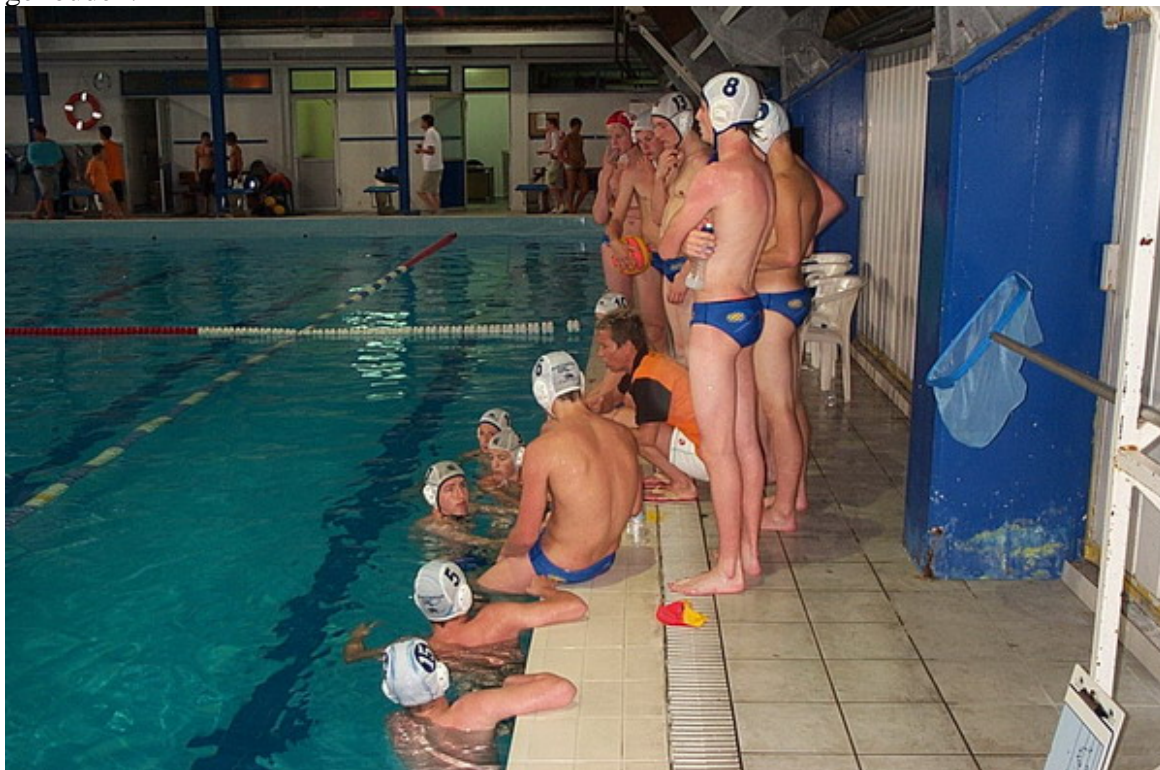

Warming up voor de onderlinge wedstrijd

De Griekse organisatie heeft twee teams ingedeeld om mee te doen aan het Water Polo Festival, jongens 1992. Volgens het voorgeschotelde schema heet het ene team WOC en het andere team WOC Alphen. In het WOC team spelen de "ouderen". In het WOC Alphen team de jonkies. De strijd eindigt in 11-3 in het voordeel van het WOC team. De jongens speelden hun wedstrijd in hetzelfde bad, waar ook de meiden hun trainingen en wedstrijden hebben afgewerkt in mei van dit jaar. De lunch (en dat geldt ook voor het avondeten) bestaat uit minimaal 2 gangen. Pasta en een steak gisteravond en vanmiddag spaghetti, rijst met kip en als afsluiting lekkere watermeloen.

Na de lunch is er een rustmoment. Vanavond spelen we pas laat, iedereen vertrekt naar zijn kamer om even te slapen, een boekje te lezen, een spelletje te doen. Het is ijsig stil op de gangen..... Om half 6 verzamelen we weer beneden om de voorbespreking te houden. Het WOC team zal de eerste wedstrijd spelen tegen Ethnikos (onze gastheer), het zal een pittige wedstrijd worden op mentaal en fysiek vlak. De wedstrijd erna speelt het team van WOC Alphen tegen Vouliagmeni. Het zwembad ligt midden in de stad, een stukje verder dan vanochtend. We vertrekken rond half 7 richting de bus. Het eerste stuk met de bus gaat goed. Vervolgens in de metro, waren we ietsepietsie de weg kwijt. Te vroeg uitgestapt....geen Griek die engels spreekt....laat staan weet waar het zwembad is. Na even rond te hebben gelopen, besluiten we maar weer richting tram. Kortom na bijna 2 uur reizen, bij het verkeerde zwembad te hebben gestaan, versleten schoenzolen, een prima warming up.....zijn we dan

eindelijk bij het goede zwembad aangekomen. Nog 10 minuten en dan begint de wedstrijd al!! Annelies en Freddy zijn inmiddels ook aangekomen vanuit Nederland. Even gedag zwaaien natuurlijk, het zijn tenslotte onze trouwe supporters. Het WOC team gaat zich zo goed als nog kan voorbereiden voor de zware pot. Het water in, onze afspraken nog even op een rijtje gezet en gaan met die handel. En eerlijk is eerlijk, ik was super trots op de jongens. Ze hebben goed gespeeld, gevochten als leeuwen en.....gewonnen!! 12-7 stond er na 4x8 op het scorebord. Ethnikos baalde natuurlijk als een stekker, ze hadden hier niet echt rekening mee gehouden.

Daarna gaat het team van WOC Alphen met de jongere lichte, in het water. Een aantal jongens die de 1^e wedstrijd al hebben gespeeld doen ook in dit team mee. Het team bestaat uit een groot aantal jonge jongens, die qua massa en lengte natuurlijk nog wat tekort komen. Maakt helemaal niet uit trouwens, zo doen ook zo hun ervaring op. Ze knokken er voor, komen uiteindelijk moe gestreden uit het water. We hebben verloren met 19-6, maar hebben ook weer een hoop geleerd. Uiteindelijk zijn we rond 12 uur terug in het hotel, waar we dan nog ons avondeten moeten nuttigen. Rond 1 uur (ja, ja, jullie lezen het goed) gaat iedereen zijn bed in. Moe maar voldaan. Morgen moeten we weer om 8 uur uit ons bedje. Lange dagen, korte nachten.....welkom in Griekenland.

zaterdag 5 juli

Peter en ik hebben besloten om de ochtend te beginnen met een frisse duik in de zee. Om 7.15 uur gaan we afzakken richting zee. Tussen alle plaatselijke oudjes wagen we ons in het water. Het water is heerlijk...een goede start van de dag. De jongens worden inmiddels gewekt. Slaperige hoofdjes verschijnen aan het ontbijt. Na het ontbijt de spulletjes pakken en dan gaan we op weg naar het 3^e zwembad van deze dagen. Het WOC team moet spelen tegen Vouliagmeni. De jongens worden weer op scherp gesteld door Peetie en dan gaan we er tegenaan. In het eerste part hebben we al meteen domme pech. Jerry scoort een mooie bal, maar krijgt daarbij gelijk een vinger in zijn oog. Kinderen zijn hier heilig....de dokter vliegt door het zwembad richting Jerry, kijkt naar het oog en stuurt hem direct door naar het ziekenhuis. De wedstrijd gaat door en spannend is het....uiteindelijk verliezen we dan met 7-8. Iedereen is moegestreden en laten we eerlijk zijn, Jerry missen we dan natuurlijk ook in de aanval.

Vanavond speelt het WOC de kruisfinale, we zijn 2^e geworden in de poule. De tegenstander van het team van Alphen is Ethnikos. Dat gaat lastig worden, bomen van kerels. Het lijkt alsof ze hier eerder "groot" zijn als onze Nederlandse kinderen.

Om 20.00 uur spelen we met WOC tegen de nummer 1 van de andere poule, Panionios. Een goede voorbereiding, klaar voor de strijd. We spelen een super wedstrijd. Ondanks het grote fysieke verschil weten we tot een mooie uitslag te komen van 6-4. Nadat we in het 1^e part wat ongelukkig op een 4-1 achterstand kwamen. Wij konden aanvallend iets meer brengen en het 4^e part proberen we er met zijn allen nog even een schepje bovenop doen. Het heeft helaas niet tot winst geleid op het scorebord. Wel een grote winst voor ons zelf, als team en als individu zien wij op de kant grote progressie.

De jongens gaan met Peetie en Nicolette terug naar het hotel, een maaltijd nuttigen en naar bed. Al was het wat onrustig in het hotel. Er was een Griekse bruiloft van de plaatselijke schone aan de gang. Eric en ik gaan naar een diner voor de trainerstaf van de diverse clubs. We hebben er een gezellig glaasje wijn gedronken en gegeten met o.a. de Australische coach.

1 oog Jerry

zondag 6 juli

De jongens kunnen een klein beetje uitslapen, om 8.15 uur worden ze gewekt door Nicolette. Peetie en ik komen net terug van onze ochtendduik in de zee. Het zonnetje was al op, zwemmen, lekker even wat kletsen en terug voor een bak koffie. Na het ontbijt gaan we voorbespreken. Een aantal jongens klagen over hoofdpijn, of is het onzekerheid? Peetie weet er altijd raad mee....met een wonderpil (lees placebo) van Peetie ben je zo van je hoofdpijn af. Zo merk je dat een aantal jongens op diverse fronten nog moeten groeien. Alleen het team WOC Alphen speelt vanmorgen, zij spelen hun laatste wedstrijd tegen Ilisiakos. Ook dit keer spelen we een giga goeie pot waterpolo. De tegenstander had wederom niet zoveel antwoord op onze zone. De boomgrote midvoor kreeg weinig kansen. De wedstrijd verliezen we uiteindelijk met 10-7. Ietwat geflatteerd, we hadden nog wel wat kansen om tot een gelijk spel of zelfs winst te komen. Maar waar je wat risico neemt geef je soms ook wel eens wat weg. Een goede afsluiting van de wedstrijden van dit toernooi voor het team "Alphen".

Boys 94 en jonger ...

Weer snel terug naar het hotel, eten en nog even 2 uurtjes rusten. De meeste jongens spelen vanavond weer. Rust is dus geen overbodige luxe. Om half 5 hebben we voorbespreking en gaan we ons klaarmaken voor de laatste wedstrijd. De strijd om de 3^e/4^e plaats. We gaan er voor, de jongens nemen geen genoegen met een 4^e plaats. De strijd tegen de Australische houthakkers kan beginnen.....people here we come!! Na de wedstrijd is er de finale en de officiële prijsuitreiking. Het zal weer niet vroeg worden vanavond.

WOC – Mariners Australië;

De wedstrijd zal om half 7 beginnen. Om kwart voor 5 gaan we richting de bus. De temperatuur is hoog opgelopen vandaag, dus iedereen is een beetje loom. Gelukkig heeft de metro hier een goede airco, alleen er passen een hoop mensen in.....althans ze proppen er een hoop in! Lekker tegen elkaar aangedrukt, zwetende oksels van die Grieken....Uiteindelijk zijn we lekker op tijd in het zwembad. Even kort een praatje voor de wedstrijd. Lekker even de spieren wakker schudden met Peetie en dan er volop tegenaan. De wedstrijd begint goed, al redelijk snel komen we op een 3-0 voorsprong. Daarna gaat het mis...de vermoeidheid slaat toe. We raken ons koppie kwijt, voor we het weten staan we met 5-3 achter begin 2^e part. Posities worden niet meer bezet, we vechten vooral tegen onszelf. De wedstrijd eindigt in een

verlies van 10-6. Teleurstelling bij de boys natuurlijk, maar er zat voor vandaag gewoon niet meer in.

Tijdens ceremonie ...

Na de prijsuitreiking gaan we weer snel huiswaarts, het is inmiddels half 11 voor we aan het avondeten zitten. Het is opnieuw een lange dag geweest, de jongens vertrekken naar hun kamer om lekker te gaan slapen.

Uitslagen van het toernooi “Waterpolo Fiesta” :

WOC (92 / 93)	WOC Alphen (94 / 95 / 96)	11 - 3
WOC (92 / 93)	Ethnikos (92)	12 - 7
WOC (92 / 93)	Vouliagmeni (92)	12 - 8
WOC (92 / 93)	Panionios (92)	4 - 6
WOC (92 / 93)	Mariniers Australië (92)	6 - 10
WOC Alphen (94 / 95 / 96)	Vouliagmeni (92)	6 - 19
WOC Alphen (94 / 95 / 96)	Ethnikos (92)	6 - 10
WOC Alphen (94 / 95 / 96)	Ilsiakos (92)	7 - 10

maandag 7 juli

Vandaag hebben we een rustdag ingelast voor de jongens. Ze mogen lekker doen waar ze zin in hebben. Een aantal kiest voor het strand, sommige blijven op hun kamer een spelletje doen of een beetje luieren. Wij hebben ook even tijd om bij te tanken, al met al is het best vermoeiend zo. De jongens hebben lekker uit kunnen slapen tot half 10. Vanavond spelen de oudere jongens nog een oefenpotje tegen/met de Grieken. Kortom het zal een heerlijke ontspannen dagje worden. Jerry moet vanmiddag weer even terug naar de dokter voor controle. Voor zover wij het in kunnen schatten gaat het gelukkig goed met zijn oog. Het is voor hem natuurlijk erg vervelend dat hij niet kan spelen, want dat is waar ook hij naar uit gekeken heeft. De groep pakt het goed en de jongens betrekken hem zo veel mogelijk bij de dagelijkse gang van zaken.

Na de lunch gaan we naar een ander strand, zonder kiezels dit keer. Zonnebrand, handdoeken, ballen mee... rond een uur of half 5 waren we er pas, voor onze Hollandse huidjes beter. Nadat ik alle ruggetjes heb ingesmeerd, verdwijnen er een aantal in het water, gaan er een paar lekker chillen op hun handdoek en nog weer anderen gaan over het strand op avontuur. Heerlijk zo'n dagje ontspannen.

Om 19.00 uur gaan we weer terug naar het hotel. Iedereen kan nog even naar zijn kamer of even naar de supermarkt die naast ons hotel is. Om half 9 's avonds verzamelen we weer in de hal, klaar voor de training. Dit keer in het zwembad wat ligt bij het hotel. Het is het trainingsbad van Olympiakos en Ethnikos. Een mooi 35x25 bad, 13 banen breed.

De "ouderen" gaan spelen tegen Ethnikos en de "jonkies" spelen op het andere veld tegen Olympiakos. Ik ontferm me over de ouderen en Eric gaat aan de slag met de jonkies. De boys van Ethnikos willen natuurlijk revanche....pech voor hen, we spelen een goede oefenpot van een uur en het verschil was duidelijk. De sfeer werd met de minuut grimmiger, de Grieken slaan en schoppen er op los. En onze jongens gaan er natuurlijk fel tegen in en laten zich niet opzij zetten. Uiteindelijk besluit ik maar even het spel stil te leggen, te overleggen met de coach van de Grieken t.a.v. de agressie in het water. Diep ademhalen en verder gaan, koppie erbij houden. Rond een uur of 11 is het einde van de training. Snel even aankleden en op naar het diner. Half 12 zitten we dan eindelijk aan het avondeten, je raakt er overigens wel aan gewend. Het eten is goed, vissoep als voorgerecht en een stukje dorade (witte vis) als hoofdgerecht, als toetje heerlijke zoete meloen. Om kwart over 12 gaat iedereen naar zijn kamer.

dinsdag 8 juli

Om 7.00 staat Peetie weer voor mijn deur voor ons ochtendritueel. Dit keer dacht ik er onderuit te komen, want het was wel erg vroeg. Om half 8 wekken Peetie en ik de boys, want er staat een training op het programma om 9.00 uur. Ontbijtje, spullen pakken en op weg naar het zwembad. Toch wel lekker dat het naast de deur is. Even een warming up met Peetie, daarna plonzen we met zijn allen in het water.

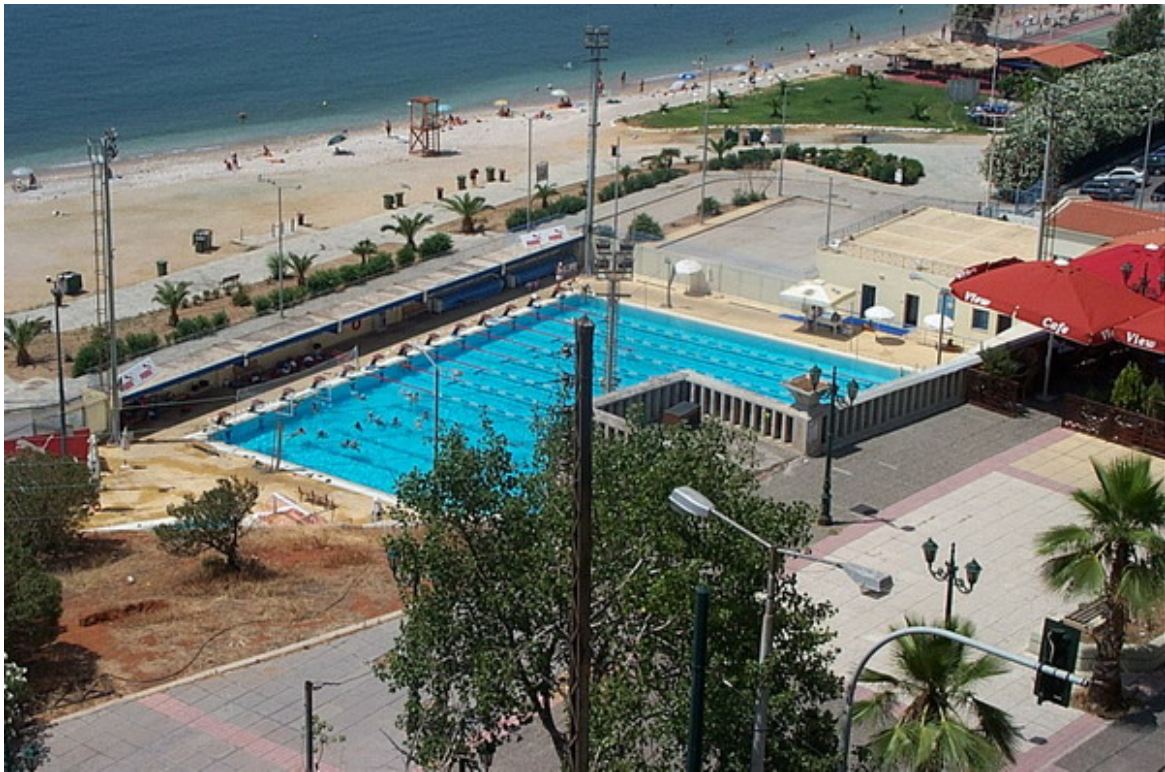

Trainingsbad van Olympiakos en Ethnikos vlak bij ons hotel

In overleg spelen we nog even tegen de jongens van Ethnikos. Het eerst half uur de ouderen en daarna de jongeren tegen de '94ers van Ethnikos. De temperatuur is inmiddels opgelopen naar 50 graden in de volle zon!! We hebben er een foto van gemaakt, anders is er geen mens die dat gelooft.

Om half 11 stappen we weer uit het water en mogen de jongens even wat voor hen zelf gaan doen. Om 13.00 uur gaan we aan de lunch. Na het eten is er weer even tijd om te slapen of te rusten. Verzamelen om 15.30 uur in de hal, we gaan op weg naar het zwembad van Vouliagmeni. Daar gaan we een oefenpot spelen van 17.30-19.30 uur.

Nou, het werd een wereldreis.....eerst met de bus, dan met de tram, weer met de bus (en die komen niet zo regelmatig als ze zeggen), een stuk lopen....na 2 uur waren we dan eindelijk bij het desbetreffende zwembad. Wederom een prachtige ligging, tussen de bergen, uitzicht over de zee, geen vervelende bijkomstigheden. Na zo'n lange reis wil iedereen wel het water in. De jonkies gaan een wedstrijdje spelen tegen de jonkies van Vouliagmeni en de ouderen gaan wat zwemmen onder leiding van Peetie.

Zwembad in Vouliagmeni

Het team van Vouliagmeni was wat jonger dan onze jongens, dus iedereen kwam volop aan zijn trekken in de wedstrijd. Na 1,5 uur stapt iedereen weer uit het water. Snel omkleden en tevergeefs wachten op de bus voor het zwembad. Tsja, die reed niet meer die avond. Toch maar weer met de benenwagen naar de hoofdweg. Daar ging gelukkig nog wel een bus. Weer met de tram, vol stinkende Grieken, naar de bus. Weer wachten, want ze rijden maar om het uur! Kortom, we zaten uiteindelijk om 11 uur aan het diner. De jongens pakken dit soort dingen goed op, ze mopperen niet en hebben zich prima aangepast aan het leven hier in Griekenland. Daarna weer lekker slapen. Ze mogen morgen uitslapen tot half 10. Dat klonk ze als muziek in de oren.

woensdag 9 juli

Als ik de jongens om kwart voor 10 ga wakker maken, liggen ze inderdaad nog allemaal lekker te slapen. Ze hadden even een goede nachtrust nodig.

We stellen voor om na het ontbijt even naar het internetcafé te gaan. Nou, dat was niet tegen dovemansoren.....ze waren allemaal voor de afgesproken tijd in de hal. Lekker even een uurtje gamen, msnen of je mail lezen, een groot succes.

Het internet café

Na een uurtje gaan we nog even met de groep naar het strand. De jongens besluiten een dam te maken met elkaar, tot grote ergernis van een plaatselijke bewoonsters.....sjouwen, stapelen, grote rotsblokken worden op de dam getild. Na 2 uur was het werk gedaan....een grote berg stenen rees uit de zee! Een aantal jongens ging nog even een balletje gooien. Rond 2 uur gaan we aan de lunch. Heerlijke gevulde tomaat, dat vonden de jongens wat minder en daarna een half varken (gegrild). Dat ging er toch wel in. Toe hebben we weer overheerlijke meloen. Daarna hebben we een siësta, even bijtanken op de kamer. Voordat we vertrekken voor een training in het nabij gelegen zwembad eten we toch nog even wat, rond 7 uur. Dit omdat we pas om half 10 trainen en half 12 nog 3 gangen wegwerken is wat lastig. Tijdens de training spelen de jonkies nog even 6-6 om de puntjes op de i te krijgen. De ouderen gaan aan de warming up en even wat passen. Als afsluiting spelen we allemaal nog even een oefenpotje tegen de Grieken. Na 2 uur vertrekken we weer naar het hotel. Uiteindelijk gaat iedereen rond 00.15 uur naar zijn kamer voor een goede nachtrust.

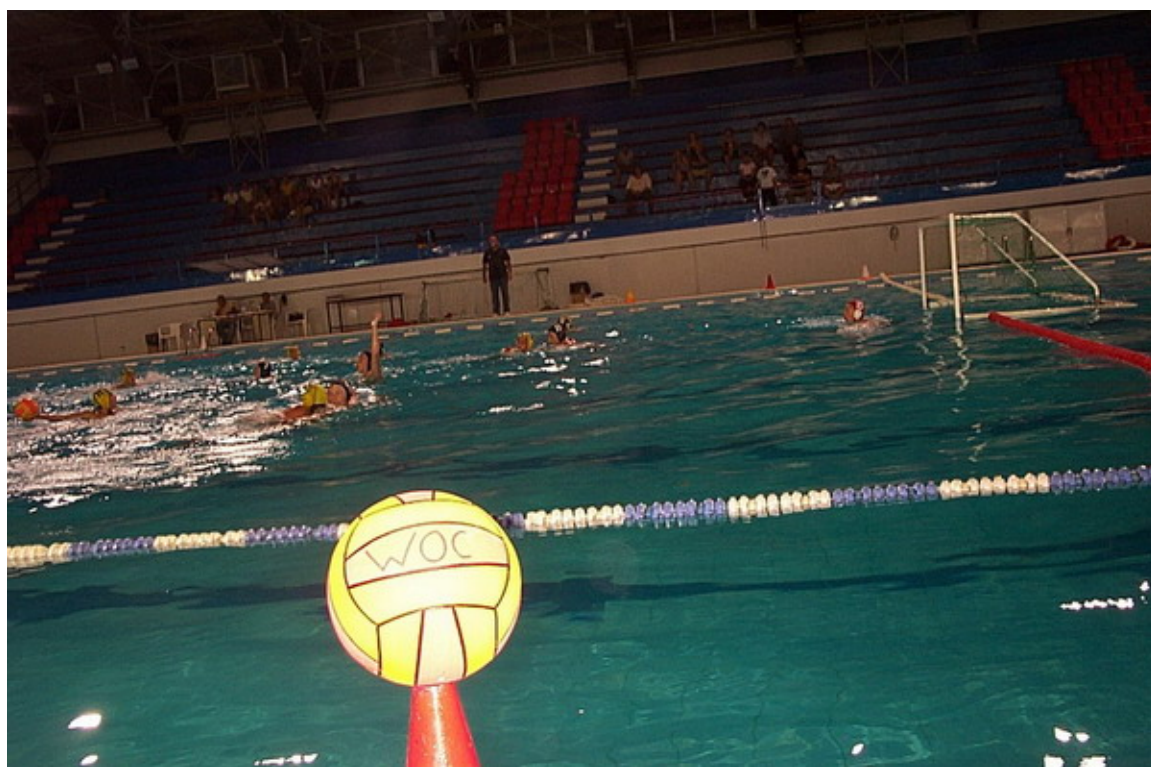
Avondsessie

donderdag 10 juli

De oudere jongens moeten weer vroeg uit de veren. Zij trainen om 9.00 uur in het zwembad naast het hotel. En dat valt niet mee....rond 7.45 uur worden ze gewekt. Het duurt echter even voordat ze aan het ontbijt verschijnen, het bedje lag wel erg lekker. De jonkies mogen uitslapen tot half 10. Als we bij het zwembad zijn gaan we eerst even praten met de jongens. Ze hebben zich gister tijdens het oefenpotje wat mee laten slepen in het negatieve spel van de Grieken. We pakken dit op als leermoment, zeker met onze snelheid hebben wij grof spel niet nodig. Ze pakken het goed op en er wordt daarna in alle rust lekker getraind, even weer het koppie schoon maken. De vermoeidheid zit nu wel wat in de spieren, belangrijk dat we dat er even uitzwemmen.

Na de training gaan we nog even naar het strand met een aantal jongens, anderen gaan nog even hun heil zoeken in het internetcafé. Rond een uur of half 2 gaan we lunchen. Er is goed nieuws voor een aantal jongens, ze zijn over naar de volgende klas. Weer een last minder! Na de lunch wordt er weer even gerust tot een uur of 5, daarna kunnen de jongens even doen waar ze zin in hebben.

Om 7 uur gaan we op weg naar het zwembad Nea Smirni, midden in het centrum. Daar spelen we de eerste wedstrijd van het 2nd waterpolo cup Petros Kalfamanolis toernooi voor jongens bouwjaar '93-'94. De eerste wedstrijd moeten we spelen tegen Ilisiakos Athene om 21.30 uur. Na een wat stroef begin, gaan het in de aanval in de derde part pas echt goed lopen. Mede door "gastspeler bouwjaar 93" Robin, loopt het team uit naar een 9-3 voorsprong. Uiteindelijk wordt het 10-4 in het voordeel van het WOC.

WOC - Ilisiakos

Leuk dat Bob het laatste doelpunt maakte. Bob gaat de volgende ochtend onderbegeleiding van Nicolette naar het vliegveld en dan weer naar huis. Na de ritten met tram en bus, zitten we om 24.00 uur aan tafel. De kippensoep als voorgerecht ging er goed in bij de jongens. Als hoofdgerecht was het dit keer kip uit de oven. Na het eten snel naar bed, want de volgende dag staan er twee trainingen op het programma.

vrijdag 11 juli

Winkelen in Piraeus

Vroeg op voor het ontbijt. Vandaag hebben we geen wedstrijd, maar we trainen wel 2x. De eerste training start om 9.00 uur. De oudere jongens krijgen een zwemprogramma om de stoeve, vermoeide spieren lekker los te maken en de jonkies gaan met Eric een tactisch/technische training doen. Na 2 uurtjes stappen we het water uit. Wij gaan met zijn viertjes even een bakkie doen op het strand. De jongens mogen hun tijd zelf invullen. Sommigen gaan mee naar het strand, anderen gaan weer naar het internetcafé. Rond 2 uur gaan we weer lunchen. Macaroni, gevolgd door een soort frikandel met overheerlijke tsaziki saus (die je uren later nog proeft) salade en frietjes en meloen toe. Deze maaltijd ging er bij de meeste wel in. Na de lunch gaan we met zijn allen richting centrum om te shoppen. In groepjes gaan we uit elkaar en spreken we af om rond 7 uur weer te verzamelen samen terug te lopen naar het hotel. Wij maar wachten om 7 uur, maar die Hagenezen (Cor, Jeroen en Marten) waren in geen velden of wegen te bekennen. Om half 8 zijn we maar langzaam terug gelopen naar het hotel, onderweg nog even een heerlijk ijsje gekocht. Een half uur nadat we terug waren kwamen de 3 musketiers dan aan, ze waren de weg kwijtgeraakt (en dat is knap). Ze hadden dus maar een taxi naar het hotel genomen. Ze waren vergeten om één van onze telefoonnummers in hun mobiel te zetten (we hadden het nog zo gezegd). Om 8.45 uur zakken we weer af naar het zwembad voor de 2e training. We spelen onderling nog even een partijtje. Heerlijk, rond deze tijd is het toch nog ruim 30 graden en dat is niet verkeerd. Om 11 uur gaan we uit het water, snel omkleden en op naar het avondeten. Uiteindelijk ligt dan iedereen rond 00.15 uur in zijn bedje.

zaterdag 12 juli

Vandaag spelen we de laatste poulewedstrijd. Als we deze weten te winnen spelen we de finale. Om half 8 wreek ik de jongens, ik ben al fris en fruitig na mijn ochtendplons met Peetie. Slaperige hoofden kijken mij aan....maar iedereen zit om 8 uur aan de ontbijttafel. De Servische jongens zitten ook bij ons in het hotel, wie weet komen we die ook nog in het water tegen. Iedereen is toch behoorlijk vermoeid.

We moeten om half 11 spelen, dus op tijd vertrekken richting zwembad. We spelen tegen Ethnikos, de thuisclub. Dit maal doen van de 93-er groep Mike Verwoerd en Menno Dalmijn mee. De wedstrijd start niet al te best, ons tempo ligt veel te laag. Een aantal jongens zijn duidelijk nog niet bij de les. Dit resulteert in een 4-1 achterstand na het eerste part, zie dat

maar eens weg te werken. Vanaf het 3^e part gaan we wat beter spelen, maar het bevat niet het vuur en de gretigheid wat we nodig hebben deze wedstrijd. Na 4 parten eindigt de wedstrijd dan in 6-6. Toch nog aardig teruggekomen, maar het is niet genoeg. Ethnikos heeft met 1 doelpunt meer van de andere tegenstander gewonnen en dat zet ons dus op een 2^e plek in de poule. We spelen dus de laatste wedstrijd om plek 3 of 4.

We gaan terug naar het hotel en praten nog even wat na met de jongens over de wedstrijd. Lekker even lunchen en daarna verplichte siësta voor de jongens die vanavond ook nog aan de bak moeten. De jongens die niet (meer) hoeven te spelen gaan nog even naar het internetcafé. De laatste pot spelen we om half 7. De siësta heeft de jongens duidelijk goed gedaan. De koppies staan strak, de concentratie is er, hopelijk vertaald zich dat naar een goed te spelen wedstrijd. Van de 93ers doen dit maal mee : Jordy de Bruijn, Joost Wijgers, Menno Dalmijn en Mike Verwoerd. We starten beduidend beter dan vanmorgen. De aanvallen worden in een hoger tempo opgestart en we spelen de bal goed rond. We zitten goed in de wedstrijd. Het blijft spannend tot het laatste moment, maar je voelt dat er een overwinning inzit. Mooie aanvallen, prachtige doelpunten. We weten de wedstrijd inderdaad te winnen met 8-7. Vreugde bij ons (stiekem wel een beetje trots) en de jongens zijn natuurlijk ook blij met deze 3^e plek. Na de finalewedstrijd is er nog de prijsuitreiking en gaan we met een heel tevreden gevoel richting hotel.

Uitslagen van het toernooi “ Petros Kalfamanolis ” :

WOC Alphen (94 / 95 / 96)	Ilsiakos (93)	10 - 4
WOC Alphen (94 / 95 / 96)	Ethnikos (93)	6 - 6
WOC Alphen (94 / 95 / 96)	Olympiakos (93)	8 - 7

Snel even aanschuiven bij het diner. De jongens hebben grootse plannen voor vanavond, waar het woordje slaap niet van toepassing is. Wij gaan rond half 1 naar onze kamers voor een welverdiende nachtrust.....vergeet het maar! Wat een herrie. Eric en Peetie laan zich er niet door uit het veld slaan en blijven lekker liggen in hun mandje. Nicolette en ik besluiten maar wel even te gaan kijken waar iedereen is. En ja hoor...ze zitten/liggen allemaal op de kamer

van Coen en zijn slapies....een film te kijken!! Dan plots bedenken ze met zijn allen dat de hele nacht gamen in het internetcafé wel een enorme uitdaging is. Ze stormen over de gang richting onze kamer om te vragen of dat geen geniaal idee is en of het mag. Nou...ik dacht het toch van niet. Dan maar proberen bij Peetie, die wil ze vast wel begeleiden die nacht. Peetie is echter niet van plan zijn nachtrust op te geven. Om een lang verhaal kort te maken: ik was mijn matras kwijt, de jongens hebben het geloof ik tot 4 uur die ochtend volgehouden wakker te blijven en uiteindelijk zijn Nicolette en ik om 2 uur ook in diepe slaap gevallen. Een ontladende afsluiting van een mooie dag.

zondag 13 juli

Na de frisse duik, dit keer met de voltallige begeleiding, in de zee voor ons hotel, het ontbijt rond de klok van 8 uur. Een groep gaat de stad in om nog wat cultuur op te snuiven. Anderen genieten van het uitslapen, internet of strand.

Na de lunch snel de koffers pakken. We nemen de bus nummer 20 richting het centrum van Pireaus. Vandaar met de snelbus naar het vliegveld van Athene. De totale reis met het openbaar vervoer duurt ongeveer anderhalf uur. We waren mooi op tijd op het vliegveld, dus nog geen lange rijen bij de balie van Lufthansa. Via Frankfurt komen we in de loop van de avond aan op schiphol, waar de ouders de kinderen ophalen. De onderstaande begeleiders kijken terug op een succesvolle stage ;

Nicolette Verwoerd
Astrid Schellingerhout
Peter de Jeu
Eric Noordegraaf

Het verslag is opgemaakt door Astrid.

Foto's van deze stage kun je vinden in [het WOC foto-album](#)